

1. RESUMS EN CATALÀ

GENTIL PUIG i MORENO

1. La construcció històrica de la identitat catalana i els contactes amb Al-Andalus

Aquest estudi fou presentat l'any 1996 a Mallorca en el marc d'una trobada entre les cultures àrabiga, catalana i jueva. L'autor justifica el punt de partida històric perquè massa sovint partim d'una mena d'amnèsia en aquesta qüestió. Analitza l'arribada dels musulmans a Catalunya (s. VIII) i considera que alguns historiadors catalans han pogut caure en certs reduccionismes i atorguen poca importància a la presència històrica dels musulmans. Per això proposa una concepció de la cultura catalana menys "etnocentrada". Després d'examinar la paradoxa de l'universalisme i de la diversitat del món jueu, analitza la diversitat cultural i religiosa del món musulmà i arriba a la conclusió que els països de l'Arc Llatí en general, i de Catalunya en particular, tenen una gran responsabilitat en el desplegament de les relacions de cooperació entre Europa i el Magrib.

CARLOTA SOLÉ

2. L'ús instrumental del català pels immigrants del tercer món

L'autora presenta una part d'un ampli treball efectuat al districte de Ciutat Vella de Barcelona, amb el qual es dona continuïtat a un d'anterior (Solé, 1992). El treball de camp es va fer mitjançant entrevistes a 85 persones, escollides de forma aleatòria. Malgrat el gran desconeixement de la situació cultural i lingüística catalana per part dels immigrants en el moment de la seva arribada, aprenen el català i el castellà. Tot i que el castellà és més present en el seu entorn habitual i els és més útil (idea reforçada per l'ús espontani del castellà en parlar amb ells per part dels autòctons catalanoparlants), aprenen el català per raons laborals, i els que disposen d'un negoci, comercials. El català també té una funció integrativa.

MARTINE BERTHELOT

3. Nova mirada sobre el patrimoni i les pràctiques lingüístiques dels jueus de Barcelona.

L'autora ha publicat des de 1982 diversos treballs sobre la comunitat israelita de Barcelona; es proposa examinar en aquest article com ha evolucionat el multilingüisme d'aquesta

comunitat en el context educatiu de Catalunya. Comprova que el multilingüisme es troba en efecte en evolució, però considera que els canvis més importants es produeixen en l'ús de les llengües jueves (tant les semítiques com les mixtes). En conclusió, l'autora remarca que al costat de la vital resurrecció de l'hebreu, les judeollengües (*jiddisch*, *djudezmo*) estan en risc d'extinció per raons conjunturals. Amb el testimoniatge de tres lingüistes jueus, que tenen tres plantejaments diferents (universalista, europeista i particularista), l'autora deixa obert l'interrogant del futur de les judeollengües.

JEAN-PAUL ESCUDERO

4. *Algunes dades sobre els gitanos de Catalunya i la seva llengua*

L'autor fa una ràpida aproximació històrica a la presència del poble gitano entre els catalans. Els gitanos han estat com a mínim bilingües, i els que han viscut a Catalunya han desenvolupat una varietat pròpia hibridada amb el català. Segons l'autor, la pervivència d'aquesta varietat està fortament amenaçada, tot i que el seu coneixement i el seu ús, actualment restringits a la població de més edat, siguin senyal d'identitat i de prestigi personal.

ELISENDA SALADRIGUES

5. *Aspectes lingüístics i culturals dels gitanos de Gràcia i el Raval*

El treball es centra en els trets culturals propis dels gitanos i la determinació de llur grau de competència oral en català, els seus usos lingüístics i l'avaluació de les actituds respecte de llur pròpia llengua. El treball de camp ha estat fet mitjançant entrevistes semidirigides a una mostra qualitativa d'informants seleccionats ($n = 8$) per via de coneixences primer i xarxes socials a partir del primer informant, amb quotes de sexe, edat i professió. S'hi constata el manteniment de moltes formes culturals pròpies, un alt grau de coneixement i d'ús del català, que és la llengua bàsica de la comunicació endogrupal. El caló, en canvi, ha esdevingut quasi un acrolecte.

CARLES CASTELLANOS i HASSAN AKIOUD
(AMB LA COL·LABORACIÓ D'ABDELGHANI EL MOLGHY)

6. *La presència de la llengua amaziga (o berber) a Catalunya*

Es tracta d'una introducció històrica valorativa de la situació sociolingüística del berber al nord d'Àfrica, seguida d'alguns apunts sobre la presència dels amazigs als Països Catalans, que ràpidament es centra en la seva situació al principat de Catalunya. Malgrat la constatació de la manca de coneixement afinat de la situació d'aquest grup lingüístic, no s'hi proposa cap línia de treball de recerca específica.

7. *Una aproximació sociolingüística del berber al nord d'Àfrica i a Catalunya*

Introducció general a la situació de la llengua berber i els seus parlants. Es presenten les dades d'un treball realitzat a Barcelona en el qual es preguntava a infants magribins escolaritzats en centres públics sobre la seva competència i ús de l'àrab, l'amazig, el català i el castellà. També se'ls preguntava sobre els seus contactes amb les dues llengües oficials a Catalunya. L'autor conclou que el sistema escolar català no presta cap suport formal a l'aprenentatge de la llengua materna dels pares d'aquests infants (àrab o amazig), llengua de la qual, en general, els adults només tenen competència oral.

EDMUNDO SEPA

8.1. *Afrosaharians a Catalunya. Des de quan i des d'on*

L'autor, immigrant ell mateix, presenta una panoràmica sobre l'origen, les causes i els efectes de la presència en la societat catalana de persones migrants provinents de l'Àfrica subsahariana, l'Àfrica negra. Les conseqüències en el mercat de treball, en la cultura i en la llengua són complementàries en el primer cas, folklòriques en el segon i inexistents en el tercer. Tot i que aporta poca informació de caire sociolingüístic, contribueix al coneixement d'aquesta realitat des de l'experiència mateixa. Les darreres novetats de la Llei d'estrangeria han introduït alguns canvis en la realitat descrita.

CARME JUNYENT

8.2. *Apunt sociolingüístic sobre els africans subsaharians*

L'autora parteix d'una realitat ben poc falaguera: la dada més explícita, des d'un punt de vista sociolingüístic, sobre l'acolliment dels immigrants africans a Catalunya és la manca de dades, i no sabem quines llengües parlen, afirma amb contundència. Sobre el futur immediat, l'autora és pessimista perquè creu que no hi ha voluntat política de superar aquesta situació, i conclou amb el convenciment que cal fer tot el necessari perquè aquests nous catalans s'incorporin a la societat catalana amb un bagatge que ens ha d'enriquir a tots.

SEÁN V. GOLDEN (DIRECTOR)

9. *Projecte Sinibald de Mas. Projecte pilot d'aculturació de la comunitat de parla xinesa a Catalunya*

En aquest treball es presenta la primera fase d'un ambiciós projecte d'estudi de la comunitat xinesa present a Catalunya, promogut pel Centre d'Estudis Xinesos (CEX) de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), partint de l'absolut desconeixement de la realitat sociolingüística i cultural d'aquesta comunitat, es va dissenyar un proto-

col de recollida d'informació (un qüestionari estructurat amb preguntes tancades i obertes, vegeu-lo annex) que va ser administrat per entrevistadores xineses. Així s'evitava tant com era possible l'estranyament causat per l'entrevistadora. La mostra (n = 200) es va obtenir a Barcelona i a tres ciutats més partint de dos directoris; els subjectes obtinguts es van complementar amb d'altres obtinguts per mitjà de les xarxes socials dels primers, ajustant-se a les dades conegudes de l'univers, ben escasses, d'altra banda. Cal destacar, entre les conclusions, l'escassa competència en català i en castellà d'aquesta comunitat.

BERTA PUIG i AUTE

10. Llengua i nova immigració: una experiència de dinamització lingüística

L'autora explica el programa d'ensenyament de català adreçat a immigrants magribins i centreafricans que s'ha dut a terme al Centre de Normalització Lingüística Maresme-Mataró. A banda d'explicar una experiència concreta de dinamització lingüística i d'ensenyament de català, l'article també es proposa oferir unes consideracions generals sobre la situació sociolingüística i l'aprenentatge de llengües per part del col·lectiu de nous immigrants. La tesi principal que es defensa és que cal una línia d'actuació planificada i integral per donar resposta a les necessitats que genera el fenomen de la nova immigració. L'experiència es presenta com un projecte en curs, obert, que necessita estudi i reflexió per continuar endavant.

MARIA MARQUET

11. Tendències recents de la política lingüística a Andorra ensenyament i usos lingüístics

L'autora examina, en primer lloc, l'estructura educativa andorrana, el marc legal en què es desplega i els tres sistemes educatius que conviuen a Andorra: el sistema espanyol, el sistema francès i el sistema andorrà. A continuació analitza els usos lingüístics de l'escola andorrana que té vocació plurilingüe i pluricultural, de projecció europea. Examina també l'ensenyament de les altres llengües (francès, castellà, anglès) en les diferents etapes del procés educatiu. En conclusió, després d'assenyalar que les escoles franceses i espanyoles inclouen en els seus programes matèries imprescindibles a Andorra (llengua catalana, geografia i història, institucions andorranes) remarca que el sistema educatiu andorrà en creixement afavoreix l'aprenentatge de llengües, responant als interessos dels alumnes que han de formar part d'una Europa unida i alhora plurilingüe i pluricultural.

MONTSERRAT BADIA

12. Actituds, coneixements i usos lingüístics a Andorra.

JOAQUIM TORRES i PLA

13. La llengua catalana a Andorra: problemes i perspectives

L'autor parteix de la mateixa valoració que fa el Projecte de llei d'ordenació lingüística que prepara —en el moment de redactar aquest text— el govern andorrà: la llengua catalana es troba, a Andorra, amb una sèrie de condicionaments que poden arribar a posar en perill la seva vitalitat. Malgrat que el nombre dels habitants d'Andorra que utilitzen el català és prou significatiu (41% només el català, 20% només el castellà i 13% el català i el castellà), la veritat és que el castellà, gràcies a la immigració, ha esdevingut la *lingua franca* per a les relacions orals quotidianes. L'autor conclou que no solament cal que la Llei d'ordenació lingüística sigui aprovada, sinó que a més ha d'anar acompanyada de totes les mesures necessàries perquè la presa de consciència que s'ha iniciat es generalitzi.

ÀNGEL HUGUET i CANALÍS, JORDI SUÍLS i SUBIRÀ, JUDIT JANÉS i CARULLA

14. Les actituds lingüístiques en els escolars de la frontera catalanoaragonesa

En aquest treball es pretén establir una anàlisi comparativa entre dos contextos caracteritzats per una valoració de les llengües en presència molt diferent, tant en l'àmbit social com en l'educatiu (Catalunya i l'Aragó catalanòfon). L'objectiu fixat és aportar dades empíriques que permetin valorar les possibles implicacions d'aquests aspectes en el desenvolupament d'actituds més o menys favorables a la convivència de llengües. La metodologia usada ha estat la d'enquesta a dues mostres, una de la comarca del baix Cinca (Aragó, n = 163) i una altra del Baix Segre (Catalunya, n = 94) d'alumnes de 2n d'ESO (edat, 13-14 anys). El protocol usat va ser dissenyat pel SEDEC en el seu estudi de 1983, amb unes mínimes adaptacions geogràfiques. Els resultats mostren actituds favorables al català i al castellà, amb diferències entre sectors i entre alumnes del Baix Cinca que assisteixen a classes de català i alumnes que no hi assisteixen.

JOHANNES NYMARK.

15. Diglòssia i polítiques lingüístiques. Anàlisi comparativa de tres experiències diferents: Catalunya, Noruega i el Paraguai

Exposa alguns dels problemes relacionats amb l'elecció d'idiomes en l'estat nació, i estudia la problemàtica de les llengües nacionals a partir de tres casos diferents: català i castellà a Catalunya, *nynorsk* i *bokmål* a Noruega, i guaraní i castellà al Paraguai. Es mostra com funcionen les llengües estudiades en les seves comunitats respectives, amb l'objectiu de veure si es poden extreure conclusions vàlides per a l'elaboració de polítiques lingüístiques en el futur.

GENTIL PUIG-MORENO

1. La construction historique de l'identité catalane et les contacts avec Al Andalous

Cette étude a été présentée pour la première fois en 1996 à Palma de Majorque dans le cadre d'une rencontre sur les cultures arabe, juive et catalane. L'auteur justifie la perspective historique parce qu'il existe trop souvent une certaine amnésie dans ce domaine. Il analyse l'arrivée des musulmans en Catalogne (VIIIe siècle) et considère que certains historiens catalans ont eu tendance à négliger l'influence de leur présence. Voilà pourquoi il propose une conception de la culture catalane moins "ethnocentrée". Après avoir présenté la paradoxe de l'universalisme et de la diversité de la culture juive, il analyse également la diversité culturelle et religieuse du monde musulman et arrive à la conclusion que les pays de l'arc latin en général, et la Catalogne en particulier, ont une grande responsabilité dans le développement des relations de coopération entre l'Europe et le Maghreb.

CARLOTA SOLÉ

2. L'usage instrumental du catalan par les immigrés du tiers monde

L'auteur présente une partie d'un travail beaucoup plus vaste réalisé dans le quartier de "Ciutat Vella" (Vieille ville) de Barcelone, qui est la suite d'une étude antérieure (Solé, 1992). Le travail de terrain porte sur 85 personnes sélectionnées de façon aléatoire. Malgré une totale méconnaissance de la situation culturelle et linguistique catalane des immigrés au moment de leur arrivée, ils apprennent le catalan et le castillan. Le castillan est plus présent dans leur entourage habituel et leur est plus utile (idée renforcée par l'usage spontané et généralisé de la langue castillane quand ils s'adressent aux autochtones catalanophones). Ils apprennent le catalan pour des raisons professionnelles ou commerciales. Le catalan leur semble avoir également une fonction d'intégration sociale.

MARTINE BERTHELOT

3. Nouveau regard sur le patrimoine et les pratiques linguistiques des juifs de Barcelone

L'auteur a publié à partir de 1982 différents travaux sur la Communauté Israélite de Barcelone; elle se propose d'examiner dans cet article l'évolution du multilinguisme de cette communauté dans le contexte éducatif de Catalogne. Elle remarque que leur multilinguisme a évolué, mais elle considère que les changements les plus significatifs se produisent dans l'usage des langues "juives" (qu'elles soient d'origine sémitiques ou bien mixtes). En conclusion, l'auteur constate qu'à côté du vital ressurgissement de l'hébreu, par contre, les judéo-langues (yiddisch, et djudezmo), se trouvent en péril d'extinction pour des raisons conjoncturelles. Grâce au témoignage de trois linguistes juifs ayant des points de vue différents (universaliste, européiste et sioniste), l'auteur s'interroge sur le futur des judéo-langues.

4. *Quelques données à propos des Gitans de Catalogne et de leur langue*

L'auteur fait un rapide tour d'horizon historique concernant l'arrivée au XVIIe siècle du peuple Gitan en Catalogne et dans la péninsule ibérique. Dans l'actualité, il considère que les gitans sont généralement bilingues (catalan et castillan). Ceux qui se sont implantés en Catalogne ont développé une variété linguistique propre, appelé caló. Il s'agit d'une variété hybride avec des apports significatifs de la langue catalane. Cependant, selon l'auteur, la survie de cette variété linguistique originale est actuellement très fortement menacée, malgré son fort contenu identitaire, symbolique et de prestige personnel, car seuls les anciens en possèdent la connaissance et l'usage.

ELISENDA SALADRIGAS

5. *Aspects linguistiques et culturels des Gitans de "Gràcia" et du "Raval"*
(deux anciens quartiers de Barcelone)

Ce travail concerne l'étude des traits culturels spécifiques des Gitans, ainsi que la délimitation de leur degré de compétence orale en catalan. L'auteur analyse également leurs usages linguistiques et l'évaluation de leurs attitudes par rapport à leur langue propre: le caló. Le travail de champ a été réalisé au moyen d'entrevues semi-directives à partir d'un échantillon qualitatif d'individus sélectionnés ($n = 8$) d'abord par critère relationnel, puis grâce aux réseaux sociaux à partir de la première personne enquêtée, en respectant les pourcentages correspondant au sexe, à l'âge et à la profession. L'auteur constate d'abord le maintien de nombreuses modalités culturelles propres, un degré élevé de connaissance et d'usage du catalan qui est la langue de base de la communication endogroupale. Par contre, le caló est quasiment devenu une variété acrolectale.

CARLES CASTELLANOS, HASSAN AKIOUD

(AVEC LA COLLABORATION D'ABDELGHANI EL MOLGHY)

6. *La présence de la langue "amazigh" (ou berbère) en Catalogne*

Cette étude présente une introduction historique à propos de la valeur et de la situation sociolinguistique du berbère en Afrique du Nord, suivie d'un développement sur la présence des amazighs dans l'ensemble des Pays de Langue Catalane (Catalogne, Valence et les Baléares). Ensuite, l'étude se centre surtout sur leur situation en Catalogne stricte. L'on constate l'absence quasi totale de travaux précis concernant cette communauté linguistique trop souvent assimilée aux musulmans arabes d'Afrique du Nord, malheureusement, il n'existe pas qu'il existe une orientation claire des perspectives de recherche à poursuivre dans ce domaine.

7. Une approche sociolinguistique du berbère en Afrique du Nord et en Catalogne

Cette étude propose une introduction générale de la situation de la langue berbère et de ses locuteurs. L'auteur présente les résultats d'un travail réalisé à Barcelone dans lequel on demandait aux enfants maghrébins scolarisés dans les centres de l'enseignement public, leur compétence et leur usage des langues connues et apprises: l'arabe, le tamazigh, le catalan et le castillan. On leur posait également des questions concernant le contact avec les langues officielles en Catalogne. L'auteur conclue que le système scolaire catalan ne prête aucun appui effectif en vue de l'apprentissage de la langue des parents de ces enfants (arabe ou tamazigh), langue pour laquelle les locuteurs adultes n'ont qu'une compétence orale.

EDMUNDO SEPA

8.1. Sud-Sahariens et Centre-Africains en Catalogne. D'où et depuis quand?

L'auteur, immigré lui-même, présente un panorama sur l'origine, les causes et les effets de la présence des immigrés sud-sahariens et centre-africains dans la société catalane. Les conséquences sur le marché du travail, sur la culture et sur la langue sont complémentaires dans le premier cas, folkloriques dans le second et inexistantes dans le troisième. Bien que l'auteur apporte peu d'éléments d'information à caractère sociolinguistique, il contribue néanmoins à la connaissance de la réalité de cette communauté. Les dernières nouveautés de la "lei de estranjeria" (loi espagnole sur les étrangers) ont introduit quelques changements de la situation décrite.

CARME JUNYENT

8.2. Notes sociolinguistiques sur les Africains sud-sahariens

L'auteur part d'une réalité assez déprimante: c'est-à-dire que, dans le cas concret de l'accueil de ces immigrés, le plus frappant c'est précisément l'absence totale de données fiables sur leur situation sociolinguistique en Catalogne. Nous ignorons tout des langues qu'ils parlent, affirme-t-elle de manière catégorique. A propos du futur immédiat, l'auteur semble pessimiste étant donné qu'elle croit qu'il n'existe aucune volonté politique de résoudre cette situation et elle conclue avec énergie qu'il faudrait certainement tout mettre en oeuvre afin que ces "nouveaux catalans" puissent réellement s'incorporer à la société catalane grâce à l'apport de leur bagage culturel qui doit tous nous enrichir.

SEÁN V. GOLDEN

9. Projet Sinibald de Mas. Projet pilote d'acculturation de la communauté de langue chinoise

Dans ce travail l'auteur présente la première phase d'un projet plus ambitieux d'étude de la communauté chinoise installée en Catalogne sous les auspices du Centre d'Etudes

issent uniquement le catalan; 20% uniquement le castillan et 13 pendant le castillan, grâce ou à cause de l'immigration provenant devenu la *lingua franca* pour les relations orales quotidiennes. Suffit pas que la Loi d'Aménagement Linguistique soit approuvée qu'elle soit accompagnée par toute une série de mesures tendant à l'assimilation. Elle a certainement commencé mais il faut encore l'ap-

S, JUDITH JANÉS

Attitudes des élèves de la zone limitrophe d'Aragon

Cette étude est centrée sur une analyse comparative entre deux conceptions très différentes des langues en présence, autant dans le catalan (Catalogne) que dans l'aragonais (Aragon catalanophone). L'objectif fixé correspond à des données empiriques permettant de mettre en valeur les éventuelles différences des attitudes plus ou moins favorables au contact entre les langues. La recherche est une enquête à deux échantillons: la première dans la région d'Aragon, n = 163, la deuxième dans la région du "Baix Segre" avec des élèves de 13 à 14 ans. Le protocole utilisé est celui qui a été utilisé dans son étude de 1983, avec quelques modifications géographiques. Les résultats démontrent l'existence d'attitudes favorables au catalan et à l'aragonais. Les différences entre les secteurs et les élèves du "Baix Cinca" qui assistent à l'école et ceux qui n'y assistent pas.

Attitudes linguistiques. Analyse comparative de trois régions (Catalogne, Norvège et Paraguay)

Le but de l'exposé de certains problèmes qui sont en rapport avec le statut national. L'auteur étudie la question des langues nationales a

1. The historic construction of

This study was presented in the context of Catalan and Jewish cultures. It often experiences a kind of arrival of the Moors in Catalonia may have fallen into a certain silence here. For this reason, after examining the paradoxical analyses of the cultural and religious that the "Latin Arc" countries' ability regarding the development

CARLOTA SOLÉ

2. The instrumental use of Ca

The author presents part of Barcelona, the continuation of interviews with 85 people, the role of the cultural and linguistic Spanish is more present in their forced by the spontaneous use they learn Catalan for reasons of business. Catalan also has an

MARTINE BERTHELOT

3. A new look at the heritage

In this article, the author examines the community since 1982, propo

partir de trois situations sociolinguistiques relativement différentes : celle du castillan en Catalogne; celle du *nynorsk* et du *bokmål* en Norvège; celle du castillan au Paraguay. Finalement, l'auteur met en relief le rôle du castillan en question et en contact dans les respectives communautés, afin d'en déduire des conclusions utiles en vue de l'élaboration de futures politiques linguistiques.

3. ABSTRACTS IN ENGLISH

GENTIL PUIG I MORENO

1. *The historic construction of Catalan identity and contacts with other cultures*

This study was presented in Majorca in 1996 during an encounter between Catalan and Jewish cultures. The author justifies the historic construction of Catalan identity, often experience a kind of amnesia with regard to this question. He mentions the arrival of the Moors in Catalonia (8th century), suggesting that the process may have fallen into a certain reductionism, minimising the importance of the presence here. For this reason, he proposes a less ethnocentric construction. After examining the paradox of the universalism and diversity of Catalan, he analyses the cultural and religious diversity of the world of Islam. He concludes that the "Latin Arc" countries in general, and Catalonia in particular, have a responsibility regarding the development of co-operative relations between cultures.

CARLOTA SOLÉ

2. *The instrumental use of Catalan by immigrants from the Third World*

The author presents part of a broader study carried out in Barcelona, the continuation of an earlier work (Solé, 1992). The study is based on a series of interviews with 85 people, chosen at random. Despite the fact that the majority of the cultural and linguistic situation in Catalonia, they learn Catalan as a second language, the author shows that the instrumental use of Catalan is not always the same. He concludes that the instrumental use of Catalan is not always the same. He concludes that the instrumental use of Catalan is not always the same.

brief historical overview of the presence of the Gypsy people amongst have always been bilingual at least, and those settling in Catalonia d language with Catalan. According to the author, the survival of reatly endangered, although knowledge and use of it, currently bers of the community, continue to be a sign of identity and per-

*aspects of the Gypsies of the Gràcia and
of Barcelona.*

the cultural characteristics of the Gypsies and the determination n Catalan, their linguistic uses of it and an evaluation of attitudes e. The field work was carried out through semi-directed interviews eporters (n = 8) the first selected through acquaintances, the rest s of the first, with quotas for sex, age and profession. The study rms proper to this community have been maintained, as well as a and use of Catalan, which is the basic language of endogroup eever, as the Gypsy language is known in Catalonia, has become

HASSAN AKIOUD
(F ABDELGHANI EL MOLGHY)

amazigha (or Berber) language

e introduction to the sociolinguistic situation of Berber in North on the Amazigha presence in the Catalan-speaking countries, ipality of Catalonia. Though it is pointed out that there is a lack ut the situation of this linguistic group, no specific lines of rese-

EDMUNDO SEPA

8.1 Sub-Saharan Africans in

The author, himself an effects of the presence of imm society; affirming that the corplementary in the first case, providing little information, ding of the situation through been altered somewhat by re

CARME JUNYENT

8.2 Sociolinguistic Sub-Saha

In this article, the autho explicit fact, from the socio grants in Catalonia is the la the author roundly affirms, she does not believe that th sion expresses the convictio Catalans become integrate will enrich us all.

SEÁN V. GOLDEN (DIRECTOR

*9. The Sinibald de Mas Pro
Chinese-speaking commu*

This article presents th community in Catalonia, p

ding that multilingualism is, in
author considers that the most
ges (both Semitic and mixed).
, whilst Hebrew is enjoying a
ger of extinction. Citing the tes-
n (universalist, Europeanist and
e of the Jewish languages.

age

nce of the Gypsy people amongst
t, and those settling in Catalonia
ng to the author, the survival of
nowledge and use of it, currently
to be a sign of identity and per-

cia and

Gypsies and the determination
t and an evaluation of attitudes
rough semi-directed interviews
through acquaintances, the rest
age and profession. The study
e been maintained, as well as a
basic language of endogroup
nown in Catalonia, has become

OMAR OUAKRIM

7. A sociolinguistic approximation to Berber in North African and

General introduction to the situation of the Berber language
ting the data contained in a study carried out in Barcelona in
attending state schools were asked about their competence and
Catalan and Spanish. They were also asked about their contact w
ges of Catalonia. The author concludes that the Catalan educati
mal support to help these children learn their parents' mother to
and in which, generally speaking, the adults are only competent

EDMUNDO SEPA

8.1 Sub-Saharan Africans in Catalonia. Since when and from

The author, himself an immigrant, presents an overvie
effects of the presence of immigrants from Sub-Saharan Africa
society, affirming that the consequences on the job market, cult
plémentary in the first case, folkloric in the second and non-
providing little information of a sociolinguistic nature, the art
ding of the situation through experience. The situation desc
been altered somewhat by recent changes in immigration law.

CARME JUNYENT

8.2 Sociolinguistic Sub-Saharan Africans.

In this article, the author starts out by describing an unp
explicit fact, from the sociolinguistic point of view, about th
grants in Catalonia is the lack of data, and we do not know
the author roundly affirms, going on to express pessimism ab
she does not believe that the political will exists to overcom

OMAR OUAKRIM

7. *A sociolinguistic approximation to Berber in North African and in Catalonia*

General introduction to the situation of the Berber language and its speakers, presenting the data contained in a study carried out in Barcelona in which Maghrebi children attending state schools were asked about their competence and use of Arabic, Tamazigh, Catalan and Spanish. They were also asked about their contact with the two official languages of Catalonia. The author concludes that the Catalan education system provides no formal support to help these children learn their parents' mother tongue (Arabic or Tamazigh) and in which, generally speaking, the adults are only competent orally.

EDMUNDO SEPA

8.1 *Sub-Saharan Africans in Catalonia. Since when and from where*

The author, himself an immigrant, presents an overview of the origin, causes and effects of the presence of immigrants from Sub-Saharan Africa –“Black Africa”– in Catalan society, affirming that the consequences on the job market, culture and the language are complementary in the first case, folkloric in the second and non-existent in the third. Though providing little information of a sociolinguistic nature, the article contributes to understanding of the situation through experience. The situation described in the article has now been altered somewhat by recent changes in immigration law.

CARME JUNYENT

8.2 *Sociolinguistic Sub-Saharan Africans.*

In this article, the author starts out by describing an unpromising situation: the most explicit fact, from the sociolinguistic point of view, about the reception of African immigrants in Catalonia is the lack of data, and we do not know what languages they speak, the author roundly affirms, going on to express pessimism about the immediate future, as she does not believe that the political will exists to overcome this situation. The conclusion expresses the conviction that everything necessary should be done to help these new Catalans become integrated into Catalan society, bringing with them a heritage which will enrich us all.

SEÁN V. GOLDEN (DIRECTOR)

9. *The Sinibald de Mas Project, a pilot cultural study of the Chinese-speaking community in Catalonia*

This article presents the first stage of an ambitious project for the study of the Chinese community in Catalonia, promoted by the Autonomous University of Barcelona (UAB)

Centre for Chinese Studies (CEX). Starting from a condition of absolute ignorance about the sociolinguistic and cultural reality of this community, a protocol was designed for gathering information (a questionnaire structured with open and closed question, attached) which was administered by Chinese interviewers so as to prevent as far as possible feelings of discomfort on the part of interviewees. The sample (n = 200) was obtained in Barcelona and three other cities from two directories: the subjects obtained were complemented by others obtained through the social networks of the former, adjusted to the –scanty– known universal data. One of the principal conclusions of the study is the generally low level of competence in Catalan and Spanish found amongst this community.

BERTA PUIG I AUTE

*10. Language and the new immigration: an experience
of language dynamisation*

The author describes the Catalan teaching programme for Maghrebi and Central African immigrants given at the Maresme-Mataró Linguistic Normalisation Centre. Apart from describing a specific experience of language dynamisation and the teaching of Catalan, the article also notes a number of general points about the sociolinguistic situation and language learning on the part of new immigrants. The principal thesis she defends is that a planned integral line of action is required to provide a response to the needs generated by the phenomenon of the new immigration. The experience is presented as an open project in course requiring study and reflection in order to enable it to be continued.

MARIA MARQUET

*11. Recent trends in language policy in Andorra:
education and language use*

The author examines, firstly, the structure of education in Andorra, the legal framework governing it and the three education systems which live side-by-side in Andorra: the Spanish, French and Andorran systems. The article goes on to analyse language uses under the Andorran schools system, which aims to be multilingual and multicultural, with a European projection. The teaching of the other languages (French, Spanish, English) at the different stages of the educational process is also discussed. In conclusion, after noting that French and Spanish schools include the indispensable subjects (Catalan language, geography and history, the institutions of Andorra) for Andorra in their curricula, the author affirms that the growing Andorran education system favours language learning, responding to the interests of pupils, who will form part of a united, multilingual and multicultural Europe.

12. *Attitudes, knowledge and uses of language in Andorra.*
Recent trends in language policy

This is a review of the results of a survey carried out in 1995 published under the title of *Coneixements i usos lingüístics de la població d'Andorra* ("Language knowledge and uses amongst the population of Andorra", 1996). It is noted that with regard to language knowledge, Spanish rates higher than Catalan in all the skills. Regarding language use, on the other hand, Catalan does better than Spanish in many spheres of life: at home, amongst friends, at work, etc. Needless to say, the Catalan administration also returns high percentages of use of Catalan. In recent years, the Ministry of Culture has urged Catalan speakers not to give up their language in any field of activity, but this statement of intent needs to take into account the fact that Andorra depends to a large extent on tourism and that it is good that tourists (Spanish, French, Portuguese or English speakers) can be attended to in their own language. This is, then, a complex phenomenon with no easy solutions.

JOAQUIM TORRES I PLA

13. *The Catalan language in Andorra: problems and prospects*

The author takes as his starting-point the affirmation contained in the Linguistic Organisation Law the Andorran government is preparing at the time of writing: that the Catalan language is subject to a number of conditioning factors in Andorra which could endanger its vitality. Although a significant number of Andorran inhabitants use Catalan (41% only Catalan, 20% only Spanish and 13% Catalan and Spanish), the truth is that, thanks to immigration, Spanish has become the *lingua franca* of everyday oral relations. The author concludes that it is not only essential that the Linguistic Organisation Law should enter the statute book, but that it should also be accompanied by all measures necessary to ensure that the awareness beginning to take hold should become general.

ÀNGEL HUGUET I CANALÍS, JORDI SUÍLS I SUBIRÀ, JUDIT JANÉS I CARULLA

14. *Attitudes to language of schoolchildren*
on the Catalan-Aragon border

This study aims to establish a comparative analysis between two contexts characterised by an assessment of languages with a very different presence, both in the social and educational spheres (Catalonia and Catalan-speaking Aragon). The objective is to provide empirical data allowing evaluation of these aspects in the development of attitudes more or less favourable to the co-existence of languages. The method used is the two-sample survey, one in Baix Cinca county, Aragon ($n = 163$), the other in Baix Segre country, Catalonia ($n = 94$) of pupils in the second course of ESO (compulsory secondary education, 13-14

years). The protocol used was designed by SEDEC in its 1983 study, with minimal geographic adaptations. The results show favourable attitudes to Catalan and Spanish, with differences between sectors and between pupils in Baix Cinca who attend Catalan classes and those who do not.

JOHANNES NYMARK

15. Diglossia and language policies. Comparative analysis of three different experiences (Catalonia, Norway and Paraguay)

The article discusses some of the problems of language choice in the nation state and studies the problem of national languages through three different cases: Catalan and Spanish in Catalonia, Nynorsk and Bokmal in Norway and Guarani and Spanish in Paraguay. The author shows how the languages work in their respective communities with a view to extracting conclusions to help draw up future language policies.

TREBALLS DE SOCIOLINGÜÍSTICA CATALANA
ANUARI DEL GRUP CATALÀ DE SOCIOLINGÜÍSTICA,
ASSOCIACIÓ ADHERIDA AL RESEARCH COMMITTEE
ON SOCIOLINGUISTICS (AIS/ISA)

Aquesta revista, que s'inicià l'any 1977, ha publicat fins a l'actualitat tretze números. Editada en cobertes toves (*paperback*) i en format 23 × 16 cm, és l'única publicació de sociolingüística en català que ha mantingut la seva continuïtat i una de les poques revistes del món que s'ocupen exclusivament de temes sociolingüístics.

Com es pot comprovar repassant els sumaris dels números publicats (vegeu la llista annexa), TSC té i ha tingut, entre els seus col·laboradors, no sols un nombre considerable d'investigadors catalans, sinó també alguns noms importants entre els especialistes estrangers. Des del punt de vista dels continguts, la revista entén la sociolingüística en la seva accepció més àmplia i, malgrat dedicar una atenció especial a les qüestions relacionades amb la societat catalana, no exclou els treballs més teòrics que tenen un interès per al progrés de la recerca.

Val a dir que el propòsit que té qualsevol publicació científica d'estimular el debat entre els investigadors no sempre s'ha pogut dur a terme eficaçment per raó d'una difusió deficient de TSC que, en aquests moments, l'equip rector de l'anuari intenta de corregir. En qualsevol cas i mentre no es resolgui el mecanisme regular de subscripció, la distribuïdora ha assegurat que la revista es pot trobar en les principals llibreries de Barcelona i València. I si algun lector estigués interessat en algun número endarrerit, pot posar-se en contacte amb alguna de les llibreries que indiquem al final d'aquest prospecte.